

Hrbatý Joska

Horský obraz - Napsal J. V. Finberka.

Silboval jsi, že již půjde, ale když mělo dojít k činu, přitlačil se ke stěně.

Hostinský přišel a Josku přivítal tak podáním ruky.

"Taký pivo?" optal se zdvořile.

Joska kývl.

Hostinský byl tu hned a kladl sklenici proti Joskovi. Přitlačil na ní polítek stůl a položil doutník vedle piva.

Joska chtěl platit.

"Jen toho nechte, mistré, až na jednou," řekl hostinský.

Joska si zapálil doutník a pivo okouval. Vyhlížel Toník Přepěchalova, aby mu z plně sklenice připil na oplátku. Ale Toník byl někde venku.

"Až podruhé," řekl si a pil.

Rád by hovořil, ale zdálo se mu, že v něm duše zanikla.

Všecko ustoupilo do pozadí, jen snaha promluvit s děvčátý tlačila se ku předu. Díval se na ně a vybíral očima.

Pivo pomaloučku vypil a hostinský přinesl druhou sklenici. Muzika ustala, v sále se uvolnilo, a venku stálo trochu starších žen a tanečnic keplaly.

Sál počal se plnit. Přitlačil Toník Přepěchalů a namířil k děvčátům. Joska se zvedl a nesl za ním sklenici a čerstvě natočeným pivem.

Když šel proti otevřeným dveřím, Honzík prudce se přihnal do sálu a vrazil do Josky takovou prudkostí, že Joska se zamotal a mnoho piva rozlil. Narazili na sebe právě před Toníkem.

"Pomaloučku, pomaloučku," koktal v ukecání, div se hantou nepropadl do země.

"Co se pleteš pod nohy, písňovíre?" rozkřikl se raménka a zachechtal na celá ňsta. "Ještě z tebe udělám pekáček."

Ohlédl se po děvčátech, zasmál se znova svému vtípku, a některá děvčata také.

Joskovi vstoupila krev do hlavy.

Anežka Bartůňková rejpla do chechtající se Anduly Vačkovy, zaskáradila se na ni a povídala:

"Dej pokoj, Anka! Čemu se směješ? Každému pánu bývá nedal čepí nohy a zrzavé vlasy, jako jsem! ... Ať se podívá dříve na sebe, psýný Honza! On myslí, že všem krásu pobral, zroum jeden!" a podívala se do očí poslouchné Josky tak upřímně, že se v něm všechno rozlilo v teplý pocit.

"Toníku, já jsem vám šel dát připít, odpustíte, že nedávám z plného, když se mně přihodila ta náhoda," přistoupil Joska k Toníkovi.

Toník Přepěchalů byl jeho upřímností tuze dojat. Zlost smísila se mu s lítostí v srdci — zlost na Peška, lítost nad Joskou, jemuž Honzík řekl písňovíre! Joska stál jako na hanbě. Podlaha ho páčila pod nohama.

"Hodně se od tebe napiju," řekl Přepěchal, "abyš věděl, že tě máme rádi. Vidíte, holky, že ho máte také rády, našeho Josku krejčího!" obrátil se nejvíce k Anežce, od níž slyšel krásná slova květinami přetávaná a velikozubé Anduly Vačkovy.

"Jen pijte, Toníku, já vám ještě naliji, když vypijete," řekl a potěšením a na Anežku obrátil hrdě oči.

"Jak pak, Anežko, nechtěla byste se ode mne také napít?"

"Bože, proč ne?"

"Anežka otřela šátečkem ústa a jen lizla.

"Jen víe, tohle nie není," pobízel Joska.

Anežka přichýlila sklenici ještě jednou a napila se více.

"Děkuji, Josko, však jsem měla žízeň, ještě nikdo mně nepřipil."

Joska Andule sklenici nepodal, nadýmala se hantou a nemohla se na Josku ani podívat.

Muzikanti začali hrát cibulinku.

"Anežko, nešla byste se mnou tancovat?" optal se odvážně.

Anežka pokročila proti němu, tech, zapýřila se, šáteček přiložila k ústům a povídala:

"Bože, když mě vezmou, proč pak bych nešla?"

Joskovi se zalily oči radostí. Kolem srdce se mu ulevilo. Bylo mu tak lehounčko, mile a radostně,

rozváděnou ebasm, kterou od sebe odtrhovali a chlácholili.

Joska, který vyčetl, že se ta váda stala k vůli němu, že se ho Toníček Přepěchalů zastal, tuze se mrzel a raději by se viděl doma.

"Abychom tančili," pobídl ho, "bude se pěkně tančiti, všichni poslouchají — co pak nám je do toho."

Tančili pěkně, jako na vodě. Hezky jim to spolu šlo.

Anežka byla pomalá, baculatá, jen o půl hlavy větší. Měla na sobě širokou sukni a knoflíkem, růžovou, kartonovou a bílou jupku. Na krku modré korále a v ruličích různou pentličku. V obličejí byla plná, kulatá, malou psu otvírala jako kapřík. Když se otáčela, ukazovala drobné zuby jako hračky. Nos měla malinký, tupý, očka modrá jako čekanku a světlé vlasy.

V taneč slyšeli hostinského, že Ludvíka z hájenky a Honzu Peškova velice huboval a řekl jim, jestli se jim něco nelíbí, aby šli domů.

Dríve se Joskovi Honzík tolik líbil, přával si býti jako on, ale teď s ním nechtěl mluvit za nic.

"Ten Honzík je divný, Anežko, a má takovou zlou náuru, uvidíte, že bude ženu tlouci a bůh mu nedá za to nic dobrého," povídal jí v taneč a ohlížel se ke dveřím.

Bylo již ticho. Uvážený Pešek umkl. Ludvík také přestal a šel za Peškem, který se tlačil proti poslouchajícím. Usedli spolu u stolu a dávali se do pití. Jíz netančili. Sál se naplnil tanečnicemi, a tetky rozstavily se před okny.

Anežka pohlédla na oba a viděla, že se na ni zaměřili. Také Joska, jenž Anežce poděkoval a šel si k svému pivu, vyzoroval, jakoby ho měla Anežka prohlížeti. Bál se jich a raději hleděl dostati se pryč. Zaplatil hostinskému, který se za ním uklínil a netvářil se za peníze poděkoval, řekl Anežce, že již jde domů, a vytratil se z hospody.

Tetky za ním otáčely hlavy, slyšely šepot, ale neohlédly se.

Vzpomněl si na Kynčelovou, která mu radila, aby si něčeho nevčepoval, aby si dělal, co za dobré uzná a nedal se myšliti.

Sunce stálo nízko.

Joska měl první důvěřivější styk s děvčátem v srdci, zvláště když to byla Anežka. Na vše si vzpomínal, říkal si cestou, co mu povídala, představoval si ji a radostně se usmíval. Jeho radost kulil Pešek, k němuž jindy pohlížel v pránu, aby byl také takový. Dnes se mu objevil v jiné podobě, zosklivěl se mu a zhnusil.

"Takový urputa je ten Honzík," řekl si hlasitě, "a já tolik si přál býti jako on."

Napadla mu slova Anežčina, z nichž usoudil, že se jí líbí.

"Povídala, že má čepí nohy," usmál se, "a já myslil, jaké nemá pěkné nohy," povídala, že se zroum, bože, já se na vlasy nikdy nedívám! A ta jeho červenost v obličejí se Anežce taky nelíbí."

Čím více na ni myslel, tím rychleji mu srdce tlouklo a strach, o ni vrátil se mu do duše.

"Teď bude tancovati s Ludvíkem z Počerného," obával se a dostal chuť vrátiti se tam a vzít mu ji z ruky. Slyšel v duši své její smích, viděl v představě ty pěkné zoubky, kulatý obličej, modrá očka, viděl ji celou jak se otáčela a směje se na Ludvíka, který s ní před ním často tančil a k němu také pro ni si přišel.

Ludvík kulil mu jasný sen a ne dopouštěl, aby si s pokojem na Anežku myslel. Vždycky u ní viděl státi Ludvíka a slyšel hlas: "Písňovíry vyházíme!"

Neměl klidu, a ohlížel se často za sebou k Lázním, odkud zaznívala hudba a obveselovala klidnou studničkou dolinu. Stále ho něco táhlo zpět a říkala, aby se vrátil. Bylo mu jako tenkrát, když se rozloučil s Remeškovou chalupou. Také taková úzkostlivost, nejasný strach a touha po něm straveném se ho zmocňovala!

Zdělo se mu, jakoby se těštil do tebe, a někdo mu je vyrval z ruky. Vždyť si a zůstati státi nad vesničkou. Za studolou na meze se dělal dědeček Rašků, pokračoval a vypravoval stařeňce, která seděla vedle v bílé jupce a červeném šátku na hlavě — lince oba ještě osvětlovalo a hrálo jim do zad. Mezi polí procházeli se lidé a prohlíželi úrodu. Dole ve březince blůtala se postava děvčete s chasníkem.

Joska vdychěl při pohledu na

E. H. Vrána & Co.
architekti a inženýři.
Vyhovují plány na všech úroň budovy — velké obživadorné obchodní budovy, školy, kostely a jiné. Inženýrskou práci jako stoky a podobně.
Úřadovna: 875-77 Brandeis Bldg.,
OMAHA, NEB.

HULSE & RIEPEN
16. a Jones ul.
Pohrobčníci a Balsamovači
Všeckrá naše obluha jest první třídy a spolehlivá. Rukve prodáváme za poměrně levné ceny. Za uspokojení ručíme. Neopoměňte místo.—15f

---

F. DVOŘÁK, prodávac vepřů. ART. ROGERS, prod. dobytka.
AL. POWELL, prodávac ovcí.
Dvořák Commission Co.
Telefonujte neb pište nám a dostanete bezodkladnou odpověď. —
Tel. No. 607 — Res. Phones: No. 2118 — No. 3780.
Room 216 Exchange Bldg., SOUTH OMAHA

MACH & MACH
—ZUBNÍ LÉKAŘI—
3. pos. Paxton Bl., 16. a Farnam ul.
Tel. Doug. 1955. OMAHA, NEB.
Nejlépe zařízená zubolékařská úřadovna ve středozápadě. Nejmodernější pomůcky. Práce první třídy. Ceny mírné

Závod pohrobnický a balsamovačský
Frank a Dorota Jandovi
pohrobčníci a balsamovači
č. 1235 již. 13. ul., Omaha, Nebr.
Rukve a nás obstaráme jenou naší kabinou ve městě.

Pozor! Pozor!
Buďte bedlivými, když opouštíte káru a neobcházejte jí nikdy zadem, dokud jste se dříve neprovdělili, že nejede jiná kára opačným směrem. Nepozornost může snadno býti příčinou vážné nehody. Pomozte nám svým počkáním, zabránit možnému případu neštěstí.
Omaha & Council Bluffs Street R.R. Co.

Děvčata zmizela za chalupami, od pazderky výše rozostavenými, a Joska odstoupil od okna. Konečky lesů na západě ztmavely, a slunce zašlo za Železné Hory.

Dole u Hamrů zabělávaly se nad Chrudimkou páry a srážely se tak nad lesy za Lhotkami a Votcovou. Rosa pokropila zemi drobnými perlíčkami, koroptve křikem přelétly nad polem v bouce ozýval se chřástal a kdesi skrývákem. Z blízkých vesniček zaznívalo klekání různých hlasy. Joska se odstrojoval a ukládal šaty na truhlu. Když se položil na postel a pomodlil, zaslechl zpěv vracejících se hochů z Lázní.

Anežka s počátku Josku v hospodě příliš nepohrášovala, bylo ráda, že odešel a že jí k tanci nebude bráti, pozorovala, že se jí smáli.

"Hoši, ať nám něco uděláte k vůli," řekl Honzík Pešků tise chasne, "budu platit pivo. Nikdo s Anežkou nechoď tancovat, ať jde s hráběčkem, k vůli němu se taková šarvátka způsobila! Už tady není písňovíre?" vstal a rozhlížel se po sále —

"Není, odešel."

"Dobře, ať Anežka stojí, uvidíte, že uteče brzo..." tlupal napilý Pešek, bral Ludvíka kolem krku a dal mu hubičku.

Anežka netančila, hoši pro ni nešli. Stála tu smutná a dívala se po ostatních, které vytáčely. Rudla hantou a hledla lítostí. Tu teprve Josku přála si míti u sebe, řekla by mu, aby šel ven, vytratil by se. Přemohla se a stála tu s ostatními. Ty hleděly na ni útrpně, že netančovala.

(Pokračování.)

Revmatism
jest velice choulostivou chorobou. Pan R. Kašpar z Ravenna, Neb. nám psal: "Severův Lék proti revmatismu mne postavil na nohy. Teď již chodím. V kloubech mívám ještě trochu bolesti, ale to již není nic proti tomu, co jsem dříve zkusil." — Tak a podobně píše lidé často chvilice dětky Severova Léku proti revmatismu. dne, stuhlých údů, ústřelu, šili housera a reumatické neuragie. Ptejte se v lékárně u Severův Lék proti revmatismu (Sever's Rheumatic Remedy). Cena \$1.00. Nezáleží jej váš lékárník, objednejte si jej přímo od W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia. — Advertisement.

Dr. J. W. NOVAK,
český zubní lékař.
Prakt. č. 208 Kašpár St., 15. a Douglas ul.
Hodiny od 9 do 5. — Tel. Douglas 5017.
V ústředí v kancelovi 515 William ul., od 10 do 12 hodin dopoledně. Tel. Douglas 1216.